

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ἅγιος Σεβερῖνος Ἀπόστολος τῆς Νορικῆς

† 8η Ἰανουαρίου 482

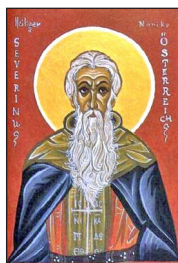
Τὸ 454, ἓνας ἄγνωστος Μοναχὸς ποὺ προερχόταν ἀπὸ τὴν Μικρὰ Ἀσία, παρουσιάσθηκε στὴν εἰσοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς μικρῆς πόλεως Ἀστούρα, στὶς ὄχθες τοῦ Δουνάβεως, στὴν μεθόριο μεταξὺ Παννονίας καὶ Νορικῆς (Αὐστρίας).

Ἔμεινε στὸν Ναὸ μερικὲς ἡμέρες καὶ ἔξαφνα βγήκε καὶ διατρέχοντας τὴν πόλι ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον προειδοποιῶσε κληρο καὶ λαό, ὅτι οἱ βάρβαροι ἐτοιμάζονται νὰ πολιορκήσουν τὴν πόλι καὶ ὅτι δίχως χρονοτριβὴ πρέπει νὰ παρακαλέσουν τὸν Θεό, μὲ νηστεία καὶ μετάνοια, νὰ τοὺς συνδράμη.

Δύσπιστος ὁ λαός, ὑποδέχθηκε μὲ εἰρωνεῖα καὶ περιφρόνησι τὰ λόγια του καὶ ὁ Σεβερῖνος, ἀκολουθώντας τὴν ὑπόδειξι τοῦ Κυρίου στοὺς Ἀποστόλους, ἐγκατέλειψε τὴν Ἀστούρα, τινάζοντας τὴν σκόνη ἀπὸ τὰ πόδια του (Μαθ. ι' 14) καὶ πῆγε στὴν ὄχυρὴ κωμόπολι Κομαγηνὴ ποὺ βρισκόταν ὑπὸ τὸν ἔλεγχο τῶν βαρβάρων.

Εἰσηλθε στὴν Ἐκκλησία γιὰ νὰ ἀκουσθῆ ἢ προειδοποίησί του. Τὰ λόγια δὲν ἔφεραν ἀποτέλεσμα μέχρι ποὺ ἦλθε ἓνας γέρος ἀπὸ τὴν Ἀστούρα, ἀνακοίνωσε τὴν ἄλωσι καὶ τὴν λεηλασία τῆς πόλεως καὶ ἀναγνώρισε ὡς σωτῆρά του τὸν Σεβερῖνο.

Τότε, σύσσωμος ὁ λαός, ὅπως παλαιὰ οἱ κάτοικοι τῆς Νινευῖ συμμορφώθηκαν μὲ τὴν πρόρρησι τοῦ Προφήτη Ἰωνᾶ, ἄρχισε νὰ ἱκετεύη τὸ ἔλεος καὶ τὴν φιλευσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ μὲ νηστείες, μετάνοιες καὶ προσευχές.

Βιτρώ μὲ τὸν Ἅγιο Σεβερίνο. Ναὸς Σγουέτλ (Zwettl) Ἀυστρία.

Τρεῖς ἡμέρες ἀργότερα ἓνας σεισμὸς ἔσπειρε πανικὸ στοὺς βαρβάρους ποὺ τράπηκαν σὲ φυγὴ ἀλλοσφαζόμενοι καὶ ἡ πόλις ἀπελευθερώθηκε.

Νέος προφήτης, ὁ Σεβερίνος, πῆγε τότε στοὺς Φαβιανοὺς καὶ κάλεσε τὸν λαὸ νὰ μετανοήση. Ὅταν ἡ πόλις ἀπελευθερώθηκε, ἀποσύρθηκε σὲ κάποια ἀπόστασι γιὰ νὰ ἐγκαταβίωσῃ ἡσυχαστικά, ὅπως ἐπιθυμοῦσε.

Καθ' ὅλα ἐγκρατής, φοροῦσε μόνον ἓνα χιτῶνα, δὲν διέκοπτε τὴν νηστεία, παρὰ μόνον ἀφοῦ εἶχε πιά νυκτώσει καὶ τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἔτρωγε μόνο μιὰ φορὰ τὴν ἐβδομάδα.

Δὲν ἄργησε νὰ ἀποκτήσῃ μαθητές: Ρωμαίους, ντόπιους κατοίκους τῆς Νορικῆς, ἐκχριστιανισθέντες βαρβάρους, ξένους ποὺ ἔρχονταν ἀπὸ μακριά. Τοὺς παιδαγωγοῦσε περισσότερο μὲ τὸ παράδειγμά του, παρὰ μὲ λόγια, στὸν φόβο τοῦ Θεοῦ, τὴν εὐσέβεια, τὴν ἀποκοπὴ τοῦ ἰδίου θελήματος, τὰ δάκρυα, τὴν προσευχὴ καὶ τὴν διακονία τῶν ἀδελφῶν, ἀκολουθώντας πιστὰ τὴν διδασκαλία τῶν ἀγίων Πατέρων.

Μὲ ὑπέρμετρη φιλανθρωπία ὁ Ἅγιος Σεβερίνος βοηθοῦσε τοὺς πτωχοὺς, ποὺ ἦσαν πολλοὶ ἐξαιτίας τοῦ λιμοῦ καὶ τῶν βαρβαρικῶν ἐπιδρομῶν, ἐξαγόραζε αἰχμαλώτους, θεράπευε ἀσθενεῖς, ἐπιτελοῦσε πλῆθος θαυματουργικῶν ἰάσεων καὶ προπαντὸς ἐξάγινιζε τὶς ψυχὲς τῶν πιστῶν. Ἐπὶ τριάντα ὀλόκληρα χρόνια ὁ Ἅγιος καὶ οἱ μαθητές του ἀφειδῶς ἀναλώθηκαν κηρύττοντας τὸ Εὐαγγέλιο στοὺς βαρβάρους καὶ ἐξευγενίζοντας τὰ ἦθη τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς.

Καθὼς ἦταν ἱκανὸς νὰ λύνη διαφορὲς μεταξὺ Ρωμαίων καὶ βαρβάρων, ἔχαιρε τῆς ἐκτιμῆσεως ὄλων. Οἱ αἰμοχαρεῖς ἀρχηγοὶ τῶν βαρβάρων σέβονταν τὰ λόγια του σὰν θεῖο οἶωνὸ καὶ ὁ Ἅγιος Σεβερίνος, χωρὶς νὰ προσπαθῇ πάσῃ θυσίᾳ νὰ τοὺς μεταστρέψῃ, κατάρθρωσε νὰ ἐλκύσῃ πρὸς τὴν Ἐκκλησία ἀρκετοὺς προσήλυτους, τῶν ὁποίων τὶς καρδιὲς κατακοῦσε μὲ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν χαρὰ ποὺ σκόρπιζε παντοῦ ἡ παρουσία του.

Τὸ 473, ὁ Ἅγιος Σεβερίνος, προέβλεψε ἐπίθεσι τῶν βαρβάρων κατὰ τῆς ἐπαρχίας του καὶ ἔδωσε

Ἄγαλμα τοῦ Ἁγίου Σεβερίνου. Ναὸς στὸ Μάουτερν (Mautern), Κάτω Ἀυστρία.

τὸν χρόνον στὸν Ἐπίσκοπο Παυλίνο νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα γιὰ νὰ τοὺς ἀπωθήσῃ μὲ ἐπιτυχία.

Ἄρνεῖτο ἐπίμονα νὰ χειροτονηθῇ Ἐπίσκοπος γιὰ νὰ μὴν ἀπολέσῃ τὴν ποθητὴ ἡσυχία.

Ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ στὶς 8 Ἰανουαρίου τοῦ 482, περιστοιχισμένος ἀπὸ τοὺς μαθητὲς του, ψάλλοντας: «Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ»... (Ψαλμ. ρν').

Ἐξι χρόνια ἀργότερα, τὴν στιγμή πού ἐγκατέλειπαν τὸ Μοναστήρι ἀπὸ φόβο ἐπιδρομῆς, οἱ μαθητὲς του βρῆκαν τὸ Σκῆνωμά του ἄφθορο. Τὸ ἅγιο Λεῖψανο μεταφέρθηκε τότε στὴν Νεάπολι τῆς Ἰταλίας καὶ ἐπετέλεσε καθ' ὁδὸν πολλὰ θαύματα.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν!*

